

Σκηνή Δεύτερη

Δυό κορίτσια μέ μπικίνι από τό ρετιρέ πολυκατοικίας χαιρετοῦν τούς πιλότους ἑλικοπτέρου, πού μεταφέρει ἕναν Χριστό κρεμασμένο, νά ἀνταποδίδει τόν παγωμένο χαιρετισμό τοῦ ἀγάλματος. Στό πρόσωπο τό τυπικό χαμόγελο τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Μετά ἀπό κινηματογραφικές ἀφηγήσεις, ρεπορτάζ στή Βία Βένετο, τήν ἀφιξη τῆς στάρ στή Ρώμη, τό πάρτυ μέ τόν τραγουδιστή νά παίξει ἀμερικανοϊταλιάνικους ρυθμούς, τόν πατέρα τοῦ Μαστρογιάννι νά πεθαίνει ἀπό συγκοπή σέ καμπαρέ ποιότητα, τό περίφημο θαῦμα — μέ τό διάλογο ἀνάμεσα σε μιά γριά ἀπό τό πλῆθος τῶν πιστῶν καί τήν Ἄνουκ Αἰμέ γιά τό φίλο τῆς καί τίς σχέσεις τους, καθώς βρέχει καί οἱ κάμερες τραβοῦν γιά τήν τηλεόραση τήν ἑορτή, καί τό πλῆθος περιμένει σημάδι θαύματος, μετά λοιπόν ἀπό μιά πανθειστική πορεία σέ μικρές ἱστορίες καί στή Ρώμη, φτάνουμε στή σκηνή — ἔξοδο, ὅπου ὄλοι μεθυσμένοι, μετά τό ὀλονύχτιο πάρτυ στή βίλα, δίπλα στή θάλασσα, βγαίνουν στήν ἀμμουδιά νά συνέρθουν. Νεαροί ὁμοφυλόφιλοι, καί κυρίες τῆς Ρώμης πλησιάζουν τούς ψαράδες πού ἔχουν βγάλει στήν ἄμμο ἕνα μεγάλο, ἄγνωστο εἶδος ψαριοῦ. Οἱ νεαροί φωνάζουν: ἔρχονται κι ἄλλοι. Θά γίνουμε πολλοί. Παιδιά ἀπό δῶ. Περνοῦν μπροστά ἀπό τό φακό, βιαστικά, μέ παράξενα ἀπό τό ξενύχτι καί τό βάψιμο πρόσωπα καί φεύγουν πρὸς τό βάθος τῆς παραλίας. Οἱ κυρίες πλησιάζουν κρατώντας σφιχτά ἀπό τό μπράτσο τὰ ἀντρικά ἐνέχυρα τῆς τελευταίας βραδιάς τοῦ ἔργου. Κοιτοῦν ἄφωνες τό ἄγνωστο εἶδος ψαριοῦ πού ξέρασε ἡ θάλασσα. Κάτι ψελλίζουν.

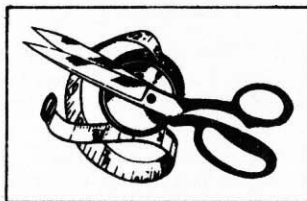
Σκηνή Ἀποκάλυψη Ἰωάννη, μιά Φελληνική προφητεία χαμηλῶν τόνων, μέ προεκτάσεις ἀνάμεσα σέ μιά γῆ — ὁ καθηγητής μέ τὰ φιλολογικά βραδινά αὐτοκτόνησε μέ περιστροφό, ἀφοῦ σκότωσε τὰ δύο παιδιά του, ἡ ἰταλική ἐξέλιξη τῆς ἑλληνικῆς Μήδειας — ἀνάμεσα σέ μιά πόλη, τή Ρώμη, καί μιά σκηνή ἀπό τή μεριά τῆς θάλασσας.

Σήμερα εἶναι λοιπόν, πού ἡ θάλασσα ξέρασε ἕνα ἄγνωστο εἶδος ψαριοῦ.

Γιώργος Χρονᾶς

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ